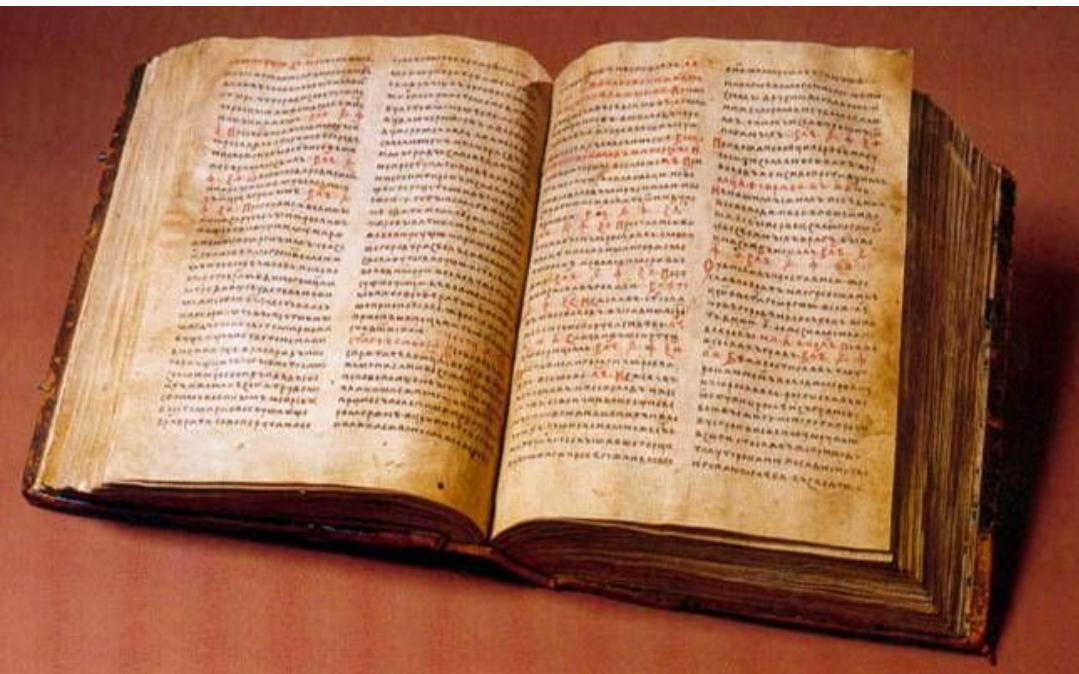

Козацькі літописи

Козацькі літописи -

історико-літературні твори 2-ї половини XVII — середини XVIII століття, присвячені козацьким війнам. Саме козацькими називають літописи тому, що творилися вони в козацькому середовищі та оповідали про події козацької історії. Козацькі літописи - умовна назва українських літописів, тоді під терміном «козацький» розуміли «український», звузили його значення до суто соціального значення. Мова літописів — літературна, близька до народнорозмовної.

В світі залишилося лише кілька літописів :

- Самовидця (1648 - 1702 рр.)
- Грабянки (1709 - 1710рр.)
- Самійла Величка (1848-1864 рр.)

Літопис Самовидця

Автором вважають Романа Ракушку-Романовського, військового та політичного діяча часів Руїни.

Найдавніший з-поміж великих козацьких літописів. У ньому описуються події від 1648 р. по 1702 р. Твір написаний літературною староукраїнською мовою, близькою до народної (ймовірно, 1702 р.).

Літопис Грабянки

Створено в Гадячі 1710 р. Другий з-поміж великих козацьких літописів. Написаний церковнослов'янською мовою. Розповідає про події від найдавніших часів до 1709 р. - поразки Івана Мазепи та обрання гетьманом Івана Скоропадського. Головна увага приділена перебігові Національно-визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького.

Літопис Самійла Величка

Твір Величка є найвизначнішим явищем козацького літописання. Мова літопису - літературна староукраїнська. Літопис складався з двох частин: опису подій від 1648 р. по 1660 р. та від 1660 р. по 1700 р. Рукопис Самійла Величка супроводжено десятима портретами гетьманів, містить багато документів, поетичних текстів. Але він дійшов до нас пошкоджений, без закінчення і з прогалинами, особливо в першій частині.

